

8. Терханова О.В. Вторинна номінація як художній прийом у газетно-журнальній публіцистиці // Вісник Дніпропетровського університету. Серія : Мовознавство. – 2015. – Т. 23. – Вип. 21 (3). – С. 174-180.

9. Хорошун О.О. Концептуальна метафора : актуальні засади дослідження // Науковий вісник ВНУ ім. Л. Українки. – 2010. – № 9. – С. 222-225.

10. Lakoff G. *Metaphors We Live by* / G. Lakoff, M. Johnson. – Chicago: University of Chicago Press, 1980. – 242 p.

Саглаєва О.П.

вчитель англійської мови I категорії,

Кочубеївська філія ОЗ «Орлівський НВК»

Загальноосвітня школа I-III ступенів – дитячий садок

Кочубеївської сільської ради ОТГ

АНГЛІЦИЗМИ В СУЧАСНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ МОВІ: СУСПІЛЬНА ЗАГРОЗА?

Упродовж останніх десятиліть в українському суспільстві відбулися суттєві суспільно-політичні зміни, які не могли не відобразитися в мовознавчих процесах української мови. Розпад СРСР, проголошення Україною своєї незалежності, вихід на міжнародну політичну арену, проголошення безвізу, нещодавнє отримання Томосу знайшли своє мовне втілення у словотвірних неологізмах, в освоєнні великої кількості запозичених слів, у стилістичному трансформуванні, деархаїзаційних процесах, різноманітних лексико-семантичних змінах української мови. Запозичення іншомовної лексики належить до числа процесів, які активно діють у сучасній українській мові. Будучи, поряд із власне українською лексикою, об'єктом дії усіх процесів, слова іншомовного походження підлягають семантичним, словотвірним та стилістичним змінам, що відбуваються в мові.

На сьогоднішній день використання іншомовних запозичень є однією з найбільш досліджуваних тем сучасного українського мовознавства. Процеси світової глобалізації та їх інтенсивність спричинили посилене надходження в українську мову іншомовних лексем.

На думку науковців, більшу частину новітніх лексичних запозичень становлять англомовні запозичення. Це пов'язано з

роллю англійської мови у політичній, економічній, науковій, технологічній та культурних сферах суспільства. На даний час, з різних причин англійська мова набула великої популярності серед інших мов світу та міцно увійшла в побутовий процес спілкування. За підрахунками, нею «володіє більше півтора мільярди осіб, а майже вісімдесят відсотків наукових досліджень у світі вперше публікується англійською мовою. Цією мовою друкується близько п'ятдесяти відсотків з 10 000 щоденних газет. Англійська мова є рідною для 12 націй, які налічують майже 350 мільйонів користувачів, а її словниковий запас налічує півмільйона лексем» [2, с. 1]. Нині не тільки американець чи англієць, подорожуючи світом, може спілкуватися англійською, а й, дякуючи безвізу, і українці можуть залучатися до міжнародної комунікації та відчувати себе комфортно в іншомовному середовищі. Завдяки мегаміграції та стрімкому розвитку науково-технічного прогресу «українська мова стала активно наповнюватися такою категорією слів, як англіцизми і, на сьогодні, англіцизми та американізми становлять близько 75-80% усіх запозичень» [6, с. 251] і з кожним роком їх кількість в українській мові зростає, все глибше проникаючи у всі сфери людської діяльності та широко застосовуються у повсякденному житті. Термін «англіцизм» охоплює «слова чи мовні звороти будь-якої мови, запозичені з англійської, або створені за їх прикладом слова чи словосполучення» [1, с. 75].

Аналіз фахової наукової літератури свідчить, що досліджувану нами тему вивчали чимало вітчизняних науковців. Л. Архипенко та В. Симонок досліджували причини появи іншомовних запозичень в українській мові. Такі науковці як Ю. Жлуктенко, О. Реформатський, А. Олійник запропонували класифікацію запозичень. Іншомовні запозичення у різних терміносистемах досліджували: у сучасних масмедіа – М. Навальна, у рекламі – С. Федорець. Низка досліджень, присвячених функціонуванню англіцизмів в українській мові розроблена вітчизняними лінгвістами В. Радчуком, І. Зюбою та О. Чередниченком.

Так, досліджуючи дану тему, М. Брайтер виокремлює низку причин появи англіцизмів. Його думку поділяє і Л. Крисін. Серед причин науковці зазначають:

- «потребу у створенні назви для нових предметів та явищ (принт-мейкер, флеш-файл, пейджер, модем);
- відсутність відповідного найменування (дайджест, онлайн);

- необхідність конкретизації слова (гамбургер, чізбургер, хайтек-компанія, медіа-ринок, веб-дизайнер);
 - експресивність новизни (Life cell, impression, o'key, бакси);
 - поділ на сфери семантичного впливу (бейдж, рейтинг, постер)
- [4, с. 86].

Як і кожне явище, процес запозичення не можна розглядати однобоко. Серед переваг, дійсно, можна відзначити збагачення мови новими лексичними одиницями, але з іншого боку «надмірне використання запозичень, зокрема англіцизмів, може призвести до негативних наслідків у мові, а саме, до витіснення уже наявних слів, втрати частини словникового запасу, а отже, збіднення мови» [3, с. 186].

Варто наголосити на тому, що характер процесу запозичень англіцизмів не завжди себе виправдовує. До негативних явищ варто віднести:

- появу дублетів (консалтинг – консультування, шоп – магазин, міленіум – тисячоліття, блокбастер – бойовик, аплікат – заявник);
- запозичення власних назв без перекладу (Muppets-show);
- вплив штампів-варваризмів (no problem, no comment, made in);
- запозичення прислівників та вигуків (вау, о'кей, фіфті-фіфті).

В той же час зазначена тема залишається надзвичайно актуальною, оскільки процес запозичення англійської лексики відбувається постійно завдяки засобам масової інформації, рекламі, які впливають на свідомість людей, використання мережі Інтернет, яка виокремила таке поняття, як комп'ютерний сленг і стало невід'ємною складовою Інтернет-культури, надшвидкому розвитку науково-технічного прогресу, активним подорожам і контактам українців з англомовними носіями.

Отже, зважаючи на вищесказане, можна сказати, що проблема зростання кількості англіцизмів у мові давно вийшла за межі лінгвістики і набула соціального характеру. Вона стала предметом обговорення не лише мовознавців, а й письменників, журналістів, вчителів та громадських діячів. Насичення української мови іншомовними запозиченнями не тільки триває, а й катастрофічно збільшується, що суттєво впливає на мовну ситуацію в Україні. Тому дослідження аспектів вживання іншомовних запозичень у сучасній українській мові потребує постійного моніторингу з боку фахівців та подальших наукових розвідок.

Список використаних джерел:

1. Англійські слова в українській мові // Сучасна українська літературна мова. Лексика і фразеологія. – К. : Наукова думка, 1973. – 140 с.
2. Англіцизми в українській мові. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.rusnauka.com/2_ANR_2010/Philologia/3_57397.doc.htm.
3. Архипенко Л.М. Іншомовні лексичні запозичення в українській мові: етапи і ступені адаптації (на матеріалі англіцизмів у пресі кінця ХХ-початку ХХІ ст.): дис. ... канд. філол. наук : 10.02.01 / Людмила Михайлівна Архипенко. – Харків, 2005. – 314 с.
4. Крысин Л.П. Языковое заимствование как проблема диахронической социолингвистики / Л.П. Крысин // Диахроническая социолингвистика. – М., 1993. – С. 131-151.
5. Сімонок В.П. Семантико-функціональний аналіз іншомовної лексики в сучасній українській мовній картині світу / Валентина Петрівна Сімонок. – Харків : Основа, 2000. – 330 с.
6. Сучасна українська літературна мова. Лексика і фразеологія / за ред. І.К. Білодіда – К.: Наук. думка, 1973. – 439 с.
7. Федорець С.А. Англійські запозичення в мові сучасної української реклами: автореф. ... дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук: спец.10.02.01 «Українська мова» / С.А. Федорець. – Х., 2005. – 18 с.

Свірська Ю.А.

студентка,

Донецький національний університет імені Василя Стуса

ОСОБЛИВОСТІ ПОЕТИКИ КОНФЛІКТУ ДРАМ В. ВИННИЧЕНКА В КОНТЕКСТІ «НОВОЇ ДРАМИ» КІНЦЯ ХІХ – ПОЧАТКУ ХХ СТОЛІТТЯ

За понад столітню присутність В.Винниченка у літературному житті України про нього було написано сотні різножанрових публікацій, присвячених різноманітним аспектам багатогранної художньої спадщини. Однак і сама постать В. Винниченка, і його творчість досі залишаються недостатньо вивченими. Причиною цього стало насамперед те, що з початку 30-х рр. і до кінця 80-х рр. ХХ ст. доробок письменника у радянській Україні був вилучений з культурного процесу.

Твори Володимира Винниченка сприяли модернізації українського театру кінця ХІХ – початку ХХ століття. Культурне